

Consiliul Superior al Magistraturii
Judecătoria Chișinău
(sediul BUIUCANI)

MD-2004, mun. Chișinău,
bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 200

The Supreme Council of Magistrates
Chișinău District Court
(BUIUCANI Office)

MD-2004, Chișinău,
200nd Ștefan cel Mare și Sfânt street

Doamnei Domnica MANOLE,
Președintele Curții Constituționale

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, vă expediază sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată de către avocatul Ion Cobîșenco în cauza penală de învinuire a inculpatului Ostaci Slavian de săvârșire a infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Anexă: Încheierea nr. 1-2392/2022 din 14 martie 2024 pe 3 file;

Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate pe 5 file;

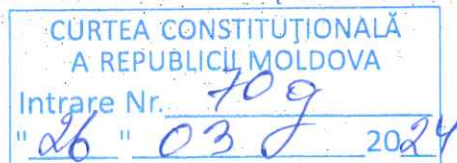
Copia procesului-verbal al ședințelor de judecată pe 3 file.

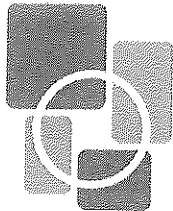
Cu respect,

Judecătorul
Judecătoria Chișinău,
sediul (Buiucani)

Radu GRECU

SESI Z A R E

privind excepția de neconstituționalitate a art. 113 alin. (2) Cod de procedură penală în partea omisiunii de reglementare expresă a posibilității de efectuare a confruntării la etapa judecării cauzei

A) Autorul excepției de neconstituționalitate
Ion COBIȘENCO, Avocat
În interesele inculpatului Slavian OSTACI

B) Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

În cadrul urmăririi penale s-a stabilit că la 17.07.2022, aproximativ la ora 03:18 min, Slavian OSTACI, deținând permisul de conducere nr. _____, care-i oferă dreptul de a conduce automobile, conducând mijlocul de transport de model „Toyota Auris” cu numerele de înmatriculare _____, cunoscând cu certitudine că acționează contrar prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea de Guvern a Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează, că „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, deplasându-se pe str. Pădurii din or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, a fost stopat de către angajații Direcției de Patrulare Centru a INSP al IGP al MAI și supus testării alcooloscopice prin intermediul testului „DRAGER” nr. 7510 din 17.07.2022, în rezultatul testării s-a stabilit că în aerul expirat de către numitul Slavian OSTACI, concentrația de alcool constituie 0,46 mg/l, iar potrivit procesului-verbal nr. 4382 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 17.07.2022, proba sângelui acestuia conținea 0,82 g/l alcool etilic, care conform art.134¹² alin. (3) din Codul penal se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În cadrul ședinței de judecată din 13 februarie 2024, apărătorul inculpatului a înaintat o cerere de completare a cercetării judecătorești în conformitate cu art. 113 și art. 375 Cod de procedură penală. În motivarea cererii, s-a menționat că potrivit pct. 21 din Decizia Curții Constituționale nr. 46g/2018 emisă la 08 mai 2018, Curtea observă că deși dispozițiile contestate stabilesc că „organul de urmărire penală este în drept să efectueze un experiment în procedura de urmărire penală”, acestea nu pot fi interpretate astfel încât efectuarea experimentului să nu poată fi solicitată la etapa examinării cauzei de către instanțele judecătorești. De altfel, textul legal criticat nu instituie o interdicție expresă în această privință, ci doar reglementează posibilitatea efectuării experimentului de către organul de urmărire penală, fără a anula posibilitatea celorlalte părți de a solicita efectuarea acestei acțiuni procedurale fie la etapa urmăririi penale, fie la judecarea cauzei. Pentru confirmarea acestui argument, Curtea menționează că dispozițiile articolului 364 „Formularea și soluționarea cererilor sau demersurilor” din Codul de procedură penală stabilesc în mod general la alin. (4) că părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești. De asemenea, în cazul judecării cauzei în prima instanță, dispozițiile articolului 375 din Codul de procedură penală prevăd că, la cererea părților, în caz de necesitate, instanța poate efectua, în condițiile Codului, alte acțiuni procesuale pentru constatarea circumstanțelor cauzei. În mod similar, la judecarea apelului, potrivit articolului 413 alin. (3) din Cod, judecătorul poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi la cererea părților. Astfel, având în vedere că solicitarea administrării probelor constituie principalul instrument de apărare al inculpatului împotriva învinuirii formulate de procuror, Curtea reține că prevederile menționate supra îi acordă celui dintâi un drept general de a solicita în fața instanței de judecată administrarea de probe noi sau verificarea probelor obținute la etapa urmăririi penale, în condițiile Codului de procedură penală.

Similar, am indicat că acțiunea procesuală de confruntare în cadrul examinării cauzei în fond este admisibilă și poate fi efectuată în cadrul cercetării judecătorești.

Respectiv, am susținut că între declarațiile martorului apărării Vasile COJOCARI și declarațiile martorilor acuzării Leonid BOGATU și Petru DOROGAN există divergențe semnificative referitoare la următoarele aspecte:

- dacă autoturismul a fost stopat de către echipajul de patrulare;
- identitatea persoanei care era la volan;

- alte circumstanțe relevante ce se referă la timpul și locul faptei.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-2392/22 din 13 februarie 2024 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de completare a cercetării judecătorești cu privire la efectuarea confruntării.

Instanța a reținut că cererea apărătorului Ion COBÎȘENCO prin care s-a solicitat completarea cercetării judecătorești și anume dispunerea confruntării între martorul Vasile COJOCARI și martorul Leonid BOGATI și Petru DOROGAN este neîntemeiată, deoarece potrivit art. 113 alin. (2) Cod de procedură penală **confruntarea se efectuează doar de către organul de urmărire penală din oficiu sau la cererea părților, or, această etapă este depășită, cauza penală fiind la etapa examinării în fond, iar administrarea acestei probe este contrară legii.**

C) Obiectul sesizării

Prezenta sesizare are ca obiect declararea ca fiind neconstituțională a art. 113 alin. (2) Cod de procedură penală în partea omisiunii de reglementare expresă a posibilității de efectuare a confruntării la etapa judecării cauzei.

D) Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Prevederile relevante ale Constituției Republicii Moldova sunt următoarele:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

„[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 20

Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 21

Prezumpția nevinovăției

„Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.”

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidentiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Prevederile relevante ale Declarației Universale a Drepturilor Omului (adoptată la 10 decembrie 1948 la New York, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr.217-XII din 28 iulie 1990) sunt următoarele:

Articolul 10

„Orice persoană are dreptul în deplină egalitate de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial care va hotărî fie asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra temeiniciei oricărei acuzați în materie penală îndreptată împotriva sa.”

Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, amendată prin protocoalele adiționale (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.1298-XIII din 24 iulie 1997) sunt următoarele:

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședințe poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. [...]”

E) Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

Conform art. 113 alin. (2) Cod de procedură penală, confruntarea se efectuează de către organul de urmărire penală din oficiu sau la cererea participanților la proces. Astfel, susținem că din textul legii se deduce că confruntarea poate fi efectuată doar de către organul de urmărire penală și doar la etapa urmăririi penale, fapt care încalcă principiul nemijlocirii, ce are la bază cunoașterea directă de către instanță a probelor care vor fundamenta hotărârea pronunțată. Astfel, având în vedere că instanțele judecătorești au obligația constituțională de a realiza justiția prin administrarea probelor care sunt de natură să conducă la descoperirea adevărului, menționăm că posibilitatea efectuării confruntării urmează a fi aplicată și la etapa examinării cauzelor de către instanțele de judecată, or, omisiunea de reglementare expresă a posibilității de efectuare a confruntării la etapa judecării cauzei este contrară art. 20, art. 21 și art. 54 din Constituția Republicii Moldova.

Confruntarea a fost definită în literatura de specialitate ca fiind o activitate tactică care constă în ascultarea a două persoane, una în prezența celeilalte, persoane care au fost audiate anterior separat, între declarațiile lor existând contradicții esențiale cu privire la același aspect. Astfel, atunci când se constată că există contradicții între declarațiile persoanelor audiate în aceeași cauză, se procedează la confruntarea lor dacă aceasta este necesară pentru lămurirea cauzei

Cu titlul de exemplu invocăm art. 131 din Codul de procedură penală a României care stabilește posibilitatea de efectuare a confruntării și de către instanța de judecată.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că problema aprecierii caracterului echitabil al unei proceduri reclamă o evaluare a acesteia în ansamblu (a se vedea hotărârea Centro Europa S.R.L. și di Stefano v. Italia [MC], 7 iunie 2012, § 197).

Art. 6 § 3 lit. d) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale consacră principiul conform căruia, înainte ca inculpatul să poată fi declarat vinovat, toate probele trebuie să fie prezentate, în principiu, în fața acestuia în ședință publică, în vederea unei dezbateri în contradictoriu. Acest principiu nu se aplică fără excepții, dar acestea nu pot fi acceptate decât sub rezerva dreptului la apărare; ca regulă generală, acestea impun să i se ofere acuzatului o posibilitate adecvată și suficientă de a contesta mărturiile acuzării și de a-i interoga pe autorii acestora, fie la momentul depoziției acestora, fie într-o etapă ulterioară (Hümmer împotriva Germaniei, pct. 38; Lucă împotriva Italiei, pct. 39; Solakov împotriva Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, pct. 57).

Posibilitatea ca inculpatul să confrunte martorul în fața instanței constituie, de asemenea, un element important al unui proces echitabil (Tarău împotriva României, pct. 74; Graviano împotriva Italiei, pct. 38).

În cauza Reiner și alții împotriva României (27.09.2007, nr. 1505/02, par. 74), CtEDO a constatat că (...) în măsura în care în declarația sa din 24 martie 1992, martorul O.A.A. declarase că nu poate spune dacă reclamantul agresase victima, subiectul însuși al dezbaterii ar putea ridica semne de întrebare. În plus, Curtea constată că **confruntarea s-a desfășurat în fața procurorului însărcinat cu cercetarea prealabilă, care nu îndeplinea cerințele de independență și imparțialitate ale unui magistrat** (Pantea, menționată mai sus, § 238), și că reclamantul nu a beneficiat de asistența unui avocat. Or, un element important al unui proces echitabil este posibilitatea acuzatului de a se confrunta cu martorii hotărâtori în prezența judecătorului care trebuie, în ultimul rând, să ia o decizie asupra cauzei (Graviano împotriva Italiei, nr. 10.075/02, § 38, 10 februarie 2005). Prin urmare, Curtea apreciază că o astfel de confruntare nu putea scuti instanțele de obligația de a proceda la audierea martorilor acuzării în prezența acuzatului.

În speță, susținem că procesul penal pornit în privința lui Slavian OSTACI continuă fără ca instanța să poată stabili circumstanțele de fapt importante în cauză, care au fost relatate de martori în mod contradictoriu.

Astfel, susținem că omisiunii de reglementare expresă a posibilității de efectuare a confruntării la etapa judecării cauzei contravine art. 1, art. 20, art. 21 și art. 54 din Constituția Republicii Moldova, precum și art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

F) Declarația și semnătura autorului sesizării

Subsemnatul, Ion COBÎȘENCO, declar pe propria onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice.

04 martie 2024

**Inculpat,
Slavian OSTACI**

**Apărător,
Ion COBÎȘENCO**

Onorată Curte, primiți distincțiile noastre considerații!

ÎNCHEIERE

14 martie 2024
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
grefier

Radu Grecu
Marcela Rodideal

cu participarea:

procurorului
apărătorului
inculpatului

Cornel Casian
Ion Cobîșenco
Slavian Ostaci

examinând în ședință de judecată publică sesizarea apărătorului Cobîșenco Ion în interesele inculpatului **Ostaci Slavian Gheorghe** cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate în cauza penală nr.1-2392/2022 privind învinuirea lui **Ostaci Slavian Gheorghe** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, –

c o n s t a t ă :

La data de 15.09.2022 în Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) a parvenit cauza penală privind învinuirea lui **Ostaci Slavian Gheorghe** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal.

Apărătorul Cobîșenco Ion care acționează în apărarea drepturilor și intereselor legale ale inculpatului Ostaci Slavian Gheorghe, în cadrul ședinței preliminare desfășurate la data de 12 martie 2024 a depus o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a alin. (2) art. 113 din Codul de procedură penală, prezentând o sesizare.

În motivarea sesizării privind excepția de neconstituționalitate avocatul Cobîșenco Ion a indicat că în cadrul urmăririi penale s-a stabilit că la 17.07.2022, aproximativ la ora 03:18 min, Slavian Ostaci, deținând permisul de conducere nr. _____, care-i oferă dreptul de a conduce automobile, conducând mijlocul de transport de model „Toyota Auris” cu numerele de înmatriculare _____ cunoscând cu certitudine că acționează contrar prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea de Guvern a Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează, că „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, deplasându-se pe str. Pădurii din or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, a fost stopat de către angajații Direcției de Patrulare Centru a INSP al IGP al MAI și supus testării alcoolscopice prin intermediul testului „DRAGER” nr. 7510 din 17.07.2022, în rezultatul testării s-a stabilit că în aerul expirat de către numitul Slavian Ostaci, concentrația de alcool constituie 0,46 mg/l, iar potrivit procesului-verbal nr. 4382 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 17.07.2022, proba sângelui acestuia conținea 0.82 g/l alcool etilic, care conform art.134¹² alin. (3) din Codul penal se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În cadrul ședinței de judecată din 13 februarie 2024, apărătorul inculpatului a înaintat o cerere de completare a cercetării judecătorești în conformitate cu art. 113 și art. 375 Cod de procedură penală. În motivarea cererii, s-a menționat că potrivit pct. 21 din Decizia Curții Constituționale nr. 46g/2018 emisă la 08 mai 2018, Curtea observă că deși dispozițiile contestate stabilesc că „organul de urmărire penală este în drept să efectueze un experiment în procedura de urmărire penală”, acestea nu pot fi interpretate astfel încât efectuarea experimentului să nu poată fi solicitată la etapa examinării cauzei de către instanțele judecătorești. De altfel, textul legal criticat nu instituie o interdicție expresă în această privință, ci doar reglementează posibilitatea efectuării experimentului de către organul de urmărire penală, fără a anula posibilitatea celorlalte părți de a solicita efectuarea acestei acțiuni procedurale fie la etapa urmăririi penale, fie la judecarea cauzei. Pentru confirmarea acestui argument, Curtea menționează că dispozițiile articolului 364 „Formularea și soluționarea cererilor sau demersurilor” din Codul de procedură penală stabilesc în mod general la alin. (4) că părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești. De asemenea, în cazul judecării cauzei în prima instanță, dispozițiile articolului 375 din Codul de procedură penală prevăd că, la cererea părților, în caz de necesitate, instanța poate efectua, în condițiile Codului, alte acțiuni procesuale pentru constatarea

2

circumstanțelor cauzei. în mod similar, la judecarea apelului, potrivit articolului 413 alin. (3) din Cod, judecătorul poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi la cererea părților. Astfel, având în vedere că solicitarea administrării probelor constituie principalul instrument de apărare al inculpatului împotriva învinuirii formulate de procuror, Curtea reține că prevederile menționate supra îi acordă celui dintâi un drept general de a solicita în fața instanței de judecată administrarea de probe noi sau verificarea probelor obținute la etapa urmăririi penale, în condițiile Codului de procedură penală.

Similar, a indicat că acțiunea procesuală de confruntare în cadrul examinării cauzei în fond este admisibilă și poate fi efectuată în cadrul cercetării judecătorești.

Respectiv, a susținut că între declarațiile martorului apărării Vasile COJOCARI și declarațiile martorilor acuzării Leonid BOGATU și Petru DOROGAN există divergențe semnificative referitoare la următoarele aspecte:

- dacă autoturismul a fost stopat de către echipajul de patrulare;
- identitatea persoanei care era la volan;
- alte circumstanțe relevante ce se referă la timpul și locul faptei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-2392/22 din 13 februarie 2024 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de completare a cercetării judecătorești cu privire la efectuarea confruntării.

Instanța a reținut că cererea apărătorului Ion Cobișenco prin care s-a solicitat completarea cercetării judecătorești și anume dispunerea confruntării între martorul Vasile Cojocari și martorul Leonid Bogati și Petru Dorogan este neîntemeiată, deoarece potrivit art. 113 alin. (2) Cod de procedură penală confruntarea se efectuează doar de către organul de urmărire penală din oficiu sau la cererea părților, or, această etapă este depășită, cauza penală fiind la etapa examinării în fond, iar administrarea acestei probe este contrară legii.

În speță, susține că procesul penal pornit în privința lui Slavian Ostaci continuă fără ca instanța să poată stabili circumstanțele de fapt importante în cauză, care au fost relatate de martori în mod contradictoriu.

Astfel, susține că omisiunii de reglementare expresă a posibilității de efectuare a confruntării la etapa judecării cauzei contravine art. 1, art. 20, art. 21 și art. 54 din Constituția Republicii Moldova, precum și art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În cadrul ședinței de judecată, partea apărării a susținut cererea înaintată, a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a alin. (2) art. 113 din Codul de procedură penală.

Inculpatul **Ostaci Slavian** a menționat că susține cererea apărătorului său așa cum este formulată.

Partea acuzării a solicitat respingerea cererii, considerând-o ca fiind o modalitate suplimentară de tergiversare a examinării cauzei, totodată a menționat că confruntarea este o acțiune procesuală care se efectuează la faza de urmărire penală de către organul de urmărire penală și nicidecum de către instanța de judecată.

Audiind opinia participanților la proces, studiind sesizarea depusă, materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată apreciază cererea avocatului ca fiind întemeiată și care urmează a fi admisă, reieșind din considerentele ce succed.

Conform dispoziției art. 7 alin. (3) din Codul de procedură penală, „dacă în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională”.

Potrivit prevederilor art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art. (4) alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, „rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale”

Prin Hotărârea nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională a hotărât: în sensul art.135 alin.(1) lit. a) și g) coroborat cu art.20, 115, 116 din Constituție:

3

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Referitor la condițiile de admisibilitate ale sesizării instanța de judecată remarcă:

Norma procesual-penală (alin. (2) art. 113 din Codul de procedură penală) vizată în sesizarea depusă de apărătorul Cobîșenco Ion, constituie obiect al controlului de constituționalitate, întrucât aceasta face parte din categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

Excepția este ridicată de către apărătorul Cobîșenco Ion, care acționează în apărarea drepturilor și intereselor legale ale inculpatului **Ostaci Slavian Gheorghe**.

Nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate - din analiza jurisprudenței Curții Constituționale, judecătorul nu a depistat vreo hotărâre anterioară a Curții în privința problemei expuse mai sus.

În consecință, instanța de judecată apreciază că în speță, sunt întrunite condițiile stabilite de Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 09 februarie 2016.

În legătură cu această solicitare, instanța remarcă faptul că suspendarea procesului constă în încetarea temporară a actelor de procedură de către instanța de judecată din cauza unor împrejurări obiective, ce fac imposibilă desfășurarea mai departe a procesului și este imposibil de determinat când împrejurarea obiectivă, în cazul dat Curtea Constituțională se va expune, iar procesul va putea fi reluat.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată va dispune admiterea cererii avocatului Cobîșenco Ion care acționează în apărarea drepturilor și intereselor legale ale inculpatului **Ostaci Slavian Gheorghe** privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a alin. (2) art. 113 din Codul de procedură penală, și va dispune sesizarea Curții Constituționale cu privire la realizarea controlului constituționalității prevederilor alin. (2) art. 113 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de judecată va remite în adresa Curții Constituționale încheierea, sesizarea apărătorului Cobîșenco Ion, și copia procesului-verbal al ședinței de judecată.

În contextul celor expuse, conducându-se de prevederile articolelor 7 alin. (3), 20, 342 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,-

d i s p u n e:

Se admite cererea avocatului Cobîșenco Ion privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a alin. (2) art. 113 Cod de procedură penală.

Se sesizează Curtea Constituțională în vederea realizării controlului constituționalității prevederilor alin. (2) art. 113 Cod de procedură penală.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea apărătorului Cobîșenco Ion, și copia procesului-verbal al ședinței de judecată.

Încheierea nu este susceptibilă căilor de atac.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Radu Grecu